

Jánk Károly

---

## KIS GOMBAKALAUZ

I.  
(SÜNGOMBA)

Ő gombának extrém fajta,  
nyolcsávós a tüske rajta.  
Lehet testes vagy aprócska,  
szófukar vagy netán locska,  
üde, friss vagy koros, ócska,  
a fazonja sündisznócska.

Mókus Menyhért elmesélte,  
hogyan lett sünné szegényke:  
a tövisfa ága-hegye  
tüskével hullatta tele!

II.  
(SÜN ELEK)

Aranyos gomba  
Sün Elek,  
remélem, még ma  
rálelek.

Leszedni tán még-  
sem fogom,  
mert óvja gombász-  
tilalom.

Ritka és védett  
tünemény,

tündéri cukrász-  
sütemény.

Erdei címer-  
pajzs alatt  
serdülő fess cu-  
korfalat.

Különc és kényes  
faj, ikon  
exkluzív gombász-  
partikon.

III.  
(OROSZLÁNSÖRÉNY GOMBA)

Gombász-úton jártam, keltem,  
s különös szerzetre leltem,  
fürtben lógott nagy szakálla,  
kifésülve, boronálva,  
s egy muzsik ülte muzsikálva...  
Jócskán leesett az állam,  
ilyet én még nem pipáltam,  
jött, hogy számát is eltátsam.  
Azt sem tudtam, mi fán terem,  
a bolondját járatja velem,  
s talán káprázik a szemem?  
Mókus Menyhért (s nem először!)  
kisegített a gödörből,  
amibe e szerzet ejtett,  
kit egy muzsik tevegelt meg.  
Az oroszlánal rokon gomba  
– ezt már Mókus Menyhért mondta –  
sörényéről kapta nevét  
(s emelte az bozont-fejét!),

nem növi be boroszlán:  
a sörénye oroszlán.

S ki zönögött egyhuzamba',  
a múzsafi muzsik rajta?  
Közönséges tücsökfajta!

IV.

Sün Eleknek fáj a feje,  
pocsék lett a novembere.  
Napok óta köhög, tüszög,  
orrát fújva folyton prüszög.  
Jókedvének nyoma veszett,  
elfújták az őszi szelek.  
Közérzete borús, rideg,  
fölötte hűs, bús köd libeg.  
Tövis-bojtos fejfedője  
átázott a nagy esőkben.  
Menő nyári szerelése,  
tüskenadrágja, zekéje  
kifakult a vizes pácban,  
nyirkos lett a dagonyákban.  
Tanakodott, mit tehetne,  
mit nem, s mégis, mit lehetne...?  
Végül is kiókumlálta,  
pénzt és időt sem sajnálva  
elindult a szabóságba  
Rák Lajoshoz, ki komája,  
igen-igen jó barátja,  
s az erdő nagy divatszabásza:  
vág, szeg, ölt, varr, nem túl drága  
szerkókat szab a gombákra.  
Az erdőt ugyancsak bejárta,  
körbe-körbe, karikába,  
míg Rák Lajost megtalálta,

magát jól kiszaladgálta –  
tővig elkopott a lába.  
S a megrendelt új ruhája?  
Ha el-elcsoszog a próbákra,  
meglesz az is jövő nyárra...

V.

Közönséges süngomba,  
oroszlánsörény gomba,  
cérnagomba,  
majomgomba,  
pom-pom gomba,  
cseppkőgomba,  
tüskegomba,  
bozonthátú  
borzasgomba,  
borzas fejű  
bozontgomba,  
ez mind az ő  
neve volna!

FAKÓGOMBA

Fújjunk máris  
takarodót:  
a listáról  
kihúzható.  
Szaga sem jó,  
íze sem jó,  
a színe is  
barnás-fakó.  
Lerí róla,  
hogy rossz gomba,

mutatóban  
elég annyit  
tudni róla:  
fakó,  
tahó,  
enyhén mérges,  
közönséges  
erdőlakó!

#### KOSÁRGOMBA

Kosárgomba, játszunk,  
legyél a barátunk,  
mivel gombát nem találtunk,  
beérjük most mással,  
kibélelünk sással,  
tücsök-koplalással,  
holdvilág-kaláccsal.

Kosárgomba, játszunk,  
legyél a barátunk,  
egy szem gombát sem találtunk,  
egyébbel van tele zsákunk:  
mogyoróéj-csönddel,  
zápor-kopogással,  
néma gyöngy-görönggyel,  
madárcsipogással,  
feketére érett  
bodzafa-söréttel,  
szárazvillám-fényben  
vadkancsörtetéssel,  
holdsugárzománcos  
csalit-suttogással,  
kékesen villódzó  
hollószárny-csapással.

Kosárgomba, játsszunk,  
legyél a barátunk!

#### PARÁZSTAPLÓ

Nem szól róla fáma, napló,  
mitől parázs ez a tapló.  
Parázs-varázs, varázs-parázs,  
hogyan lett tapló a parázs?  
S vajon él-e benne darázs?  
(Nem hiszem, nem, ő nem garázs.)

Mitől parázs hát e tapló?  
Óse vajon tapír, vagy ló?  
Vagy is-is, tán mind a kettő?  
Felmenője hetvenkettő?  
(Nem hiszem, ez ki van zárva,  
nincs sörénye, feje, lába...)

Hát ha parázs, mitől tapló?  
Miért tapló, hogyha parázs?

Parázs-varázs, varázs-parázs,  
kérdzzük meg őt magát,  
csak-csak elárulja tán:

– Parázstapló, gyöngyöm, szépem,  
ki s mi vagy te, mondd meg szépen!

– Adjon Isten jó napot, jó napot,  
taplónak parázs vagyok,  
*parázs* bizony, s hogy legyek,  
élősködő életet élek én,  
a szám nem tátom,  
erdőn, lankán és hegyháton  
megtapadok fenn a fákon.

PUFFANCS REZSŐ

Repedéses széteső-  
pöfeteg Puffancs Rezső!  
Nem *reső* és nem *Reső*,  
repedéses, széteső –

kopog rajta az eső.

Családfája víznyelő,  
ha szakad rá az eső,  
szépen nő Puffancs Rezső,  
minden cseppet elnyel ő –

és csöppet sem mérgező.